

рованія и подирь смъртъта и ще ся споменувать и ще ся хвалять. А бѣлилото и червилото, малаковитѣ, широки-тѣ фистани, кѣдровы-тѣ капелины, провиснѣжы-тѣ панделки и кычоріи не сѣ срѣдства които да направятъ жепѣтъ хубавицѣ. Таквызѣ дреболии и долни работы могатъ да занимавать само онѣзи които сѣ съсъ слабъ умъ, и могатъ да увличать онѣзи които сѣ безумны. Умната жена ще разбере своето възвишено призваніе, и споредъ него ще ся управлява, като знае и прѣговаря, че не живѣе само за това, да бѣде полезнѣж тъкмо на фабриканты-тѣ и на индустрііжѣ.

Послѣ това кратко прѣдисловіе нека дойдемъ до нѣкои частны расправы за хубостытъ на женытъ.

I.

Прѣди всичко трѣба да ся нѣжи кожата на тѣлото.

Кожата на чловѣка е доста дебела. И на най-нѣжны-тѣ женскы рѣцѣ кожата е по-дебела отъ много кожены рѣкавицы. Кожата на мъжъ было или на женѣ е една отъ дебелытъ кожи на животнытъ и може да ся направи като козя или кучешка кожа.

Кожата е съставена отъ три слоя или три *ката*, и тѣ сѣ: *истинска кожа*, *балава кожица* и *скрамица* или *ципица*.

Истинската кожа е най-долнійтъ и най-дебелыйтъ слой на кожѣтъ и въ нейъ е коренътъ на косѣтъ.

Балавата кожица е срѣднійтъ слой на кожѣтъ и тя съставя цвѣтътъ или боята на тѣлото, защото е на разны цвѣтове, н. пр. у Европейцы-тѣ има бѣлъ цвѣтъ, у Монголытъ жълтеникъвъ, у Арабы-тѣ черъ, у Малейцы-тѣ мургавъ, а у Индіицытъ и Американцытъ червеникавъ ;

Ципицата (epidermis) е горнійтъ слой на кожѣтъ, Тя е твърдѣ тънка и пълна е съ душицы (дупчицы, порозы) прѣзъ които минува потъта, коѣкото отдвоявають отъ кръвътъ ципици или прицици и мѣхурчета исподъ ципицѣтъ. Ципицата ся олюща като пърхоть.

Покрай това има у кожѣтъ еще жилицы и живци (нервицы), които доносятъ потрѣбнытъ хранѣ на кожѣтъ, а тази храна е кръвъта на чловѣка.